

Prostor pro Vaše poznámky

**Z
P
R
A
V
O
D
A
J**

Duben 2011

www.gshpb.cz

www.gshpb.cz/moodle/

www.youtube.com/GymnaziumGSHPB

www.facebook.com, GSHPB TV
DramatákGSHPB

Fotokronika

pišQworky, oblastní kolo, Sedlčany

vánoční soutěž v plavání

maturitní ples

lyžařský kurz

Karnevalový den

Foto: Martin Lang, 4.A

co chce, je to doslova a do písmene úžasný člověk. Za mého dětství se o mě permanentně starala, zatímco moje máma dostudovávala vysokou školu. Řeknu vám, měl jsem se jak v ráji, dodnes si pamatuju na naše pravidelné „procházky“ do supermarketu pro vynikající čerstvé rohlíky, kterých jsem se nemohl vskutku nasytit. Před mým narozením babička trpěla velmi vážnou nemocí. A jak řekla jednou máma: „Už jsi zachránil život, aniž bys o tom věděl.“ To vypovídá o našem vztahu hodně.

Další člověk, o kterém se chci zmínit, je moje prababička, opět z matčiny strany. Je neuvěřitelně aktivní, ve svých letech chodí pravidelně pěšky na zahrádku, vzdálenou několik kilometrů. Vždycky za všech okolností má na rtech úsměv i přesto, že dlouho pečovala o pradědu, který měl takzvanou Alzheimerovu chorobu. Určitě to pro ni byly těžké časy, ale nedávala na sobě nic znát. V době mámina studia se o mě taky starala, často jsme chodili na už zmíněnou zahrádku, sbírali jahody, „vařili“ oběd z hlíny a listí... Zkrátka zážitky z dětství, které se jen tak nezapomínají.

Takhle bych mohl pokračovat do nekonečna, prostě nemám, co bych jim vytknul, a zároveň nemohu popsat slovy všechny jejich kladné vlastnosti.

A jak by se mělo přistupovat ke starším lidem? S úctou, jelikož oni mohou za to, jací jsme.

Lukáš Baumgartner, 3. A

Naivní myšlenky, šílená doba

Lidé jsou různí. Každá generace jiná. Házet osoby do jediného pytle je velikou chybou. Líní teenageři? Vždy přece existovali, existují a existovat budou. Stejně tak jako líní dospělí. Nebudeme si ale nic nalhávat. Takzvaných Oblomovů poslední dobou přibývá.

V dnešní době snad už jen malý počet jedinců udivuje způsob trávení volného času u mladší generace. Počítač a televize vítězí na plné čáře. Jakékoliv nadšení pro zajištění úspěchu mizí pod záplavou seriálů, nově vydaných her a aplikací na sociálních sítích. V naší online společnosti se za zdar považuje oblíbené vložené video či fotka s největším počtem „lajků“. Budoucnost se neřeší, co se stane, stane se. Je přeci snadné myslet si, že se vám bude dařit i bez jakéhokoliv přičinění. Ještě snadnější však je této domněnce uvěřit.

Existuje ještě jeden důvod naší neaktivity. Rodiče. V mém případě totiž za mě vždy vše potřebné udělali. Jsem jim za to samozřejmě velice vděčný, ale na druhou stranu mě nikdy nepotkala opravdová dřina nebo zodpovědnost. S postupem času jednoduše přišel zvyk na pohodu a klid, který mi rodiče přinášeli. Jejich péče však jednou skončí. Co mě potom čeká? Vymanit se ze spárů pasivity bude složité pro všechny.

Jan Cvačka, 4. A

Co nás v tomto školním roce ještě čeká

4. A a 2. C – biologicko-ekologický kurz: 22. až 27. května

5. A a 3. C – sportovní kurz: 23. až 27. května

1. A a 2. A – projektové vyučování v přírodě: 13. až 17. června

6. A a 4. C – písemná maturitní zkouška z matematiky 19. dubna, profilová část maturitní zkoušky 16. až 20. května, blok testů a písemných prací společné části maturitní zkoušky 30. května až 7. června

Den divadla

Projektový den 28. června

Sportovní den 29. června

Úspěchy studentů

Kateřina Motejlová, 1. A – 2. místo v okresním kole olympiády z českého jazyka

Jan Kratochvíl, 5. A – 3. místo v okresním kole konverzeční soutěže v anglickém jazyce

družstvo dívek 1. místo volejbal – okresní kolo

skupina studentů 5. A – 2. místo v okresním kole matematické soutěže Finanční gramotnost

Nejlepší řešitelé Matematického klokana:

Veronika Sobotová 2. A (Kadet)

Dušan Mejzr 3. A (Junior)

Matěj Zemek 3. C (Student)

z vystoupení dramatického kroužku

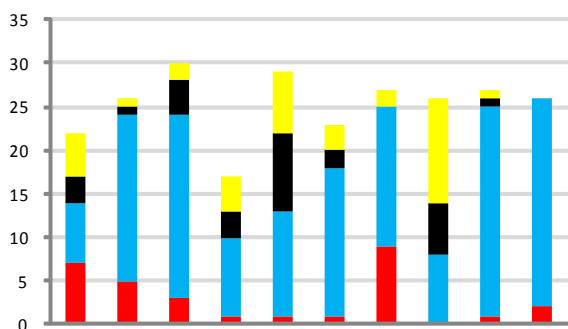
Statistiky tříd za první pololetí školního roku 2010/2011

Třída	Počet studentů na začátku	Počet studentů na konci	Průměrná absence za pololetí
1. A	23	22	56
2. A	26	26	80,5
3. A	30	30	78,7
1. C	17	16	85,2
4. A	29	29	77,7
2. C	23	23	100
5. A	27	27	78,8
3. C	23	26	121
6. A	26	26	99,5
4. C	27	26	77,1

Třída	Studenti s vyznamenáním	Prospěli	Neprospěli	Neklasifikovaní studenti
1. A	7	7	3	5
2. A	5	19	1	1
3. A	3	21	4	2
1. C	1	9	3	4
4. A	1	12	9	7
2. C	1	17	2	3
5. A	9	16	0	2
3. C	0	8	6	12
6. A	1	24	1	1
4. C	2	24	0	0

Třída	Pochvaly třídního učitele	Důtky třídního učitele	Pochvaly ředitele školy	Důtky ředitele školy
1. A	4	1	0	2
2. A	0	3	0	0
3. A	1	0	4	0
1. C	0	2	0	1
4. A	4	12	4	3
2. C	1	0	2	2
5. A	8	0	0	0
3. C	1	10	2	4
6. A	0	0	0	0
4. C	6	0	2	0

Prospěch studentů

1. A 2. A 3. A 1. C 4. A 2. C 5. A 3. C 6. A 4. C

Vyznamenání – červená, prospěli – modrá, neprospěli – černá, neklasifikovaní – žlutá

„přispívat“ na důchody, k tomu ještě spořit na svůj budoucí důchod, který je u řady z nich v nedohlednu, a ještě zvládat financovat stále rostoucí ceny potravin, energie, nájemného, studia apod. Vyhledky do budoucna nejsou příliš přívětivé, mizí zásoby nerostných surovin, rostoucí ceny energie se promítnou do měsíčního rozpočtu domácnosti.

Jak předejít tomu, abych nebyla ve stáří ekonomicky i jinak závislá na druhých? Myslet na své zdraví. Dostatek pohybu. Věnovat se sportu, nesedět jen u počítače. Nejezdit často autem nebo autobusem, ale chodit více pěšky. Dále zdravé stravování. Omezit fastfoody a do jídelníčku zapojit i ovoce a zeleninu. Pokud možno nekouřit a vyhýbat se alkoholu. Budu-li zdravá, budu moci pracovat do 65–70 let, což je věk plánovaného odchodu do důchodu.

A nyní k ekonomické nezávislosti: Věnovat se studiu, snaha úspěšného absolvování vysoké školy. Poté pracovat a doufat, že v budoucnu bude člověk za poctivou práci „slušně“ zaplacen, ne jako je tomu dnes. Pak bude možné si z nadprůměrného platu spořit. Dnes se doporučovaná hodnota pohybuje kolem dvou až tří tisíc měsíčně. Pak bude možné prožít klidné stáří.

Bukovcová Barbora, 4. A

Barbora Černotíková, 6. A

Rodina nadevše

Mnoho mladých lidí se chová k těm starým velmi lhostejně. A abych pravdu řekl, mě občas taky namíchnou. Klasickým příkladem je starý dobrý autobus: důchodce nastoupí, pomalými kroky se k vám blíží se „zabijáckým“ pohledem ve tváři. A už je tu to klasické: „Mladíku, mohl byste mě pustit?“ I když je všude deset jiných míst. Ale podle mého názoru nemá cenu kvůli tomu házet všechny do jednoho pytle.

Mohu začít tím, jak já přistupuji ke své rodině. Myslím si, že se svými babičkami a dědečky mám velmi dobré vztahy. Například moje babička z máminy strany. Ať si každý říká,

3.

Orfee, drahý můj,
kdy se vrátíš,
v těch cizinách se ztratíš,
bojím se o Tebe.

Vím, jak rád mne máš,
doufám, že na mou radu dáš,
nechod' do podsvětí,
mám o tebe strach.

I když zde zůstat musím,
já Tě velice prosím,
zůstaň se zlatým sluncem,
nechod' sem pod zem.

Mám o Tebe strach,
co slyšet chceš více,
mé milující srdce
bije pro Tebe v temnotách.
Tvá Euridika.

Marie Rolniková

Lucie Pecholtová, 4. C

JARNÍ KOLO PROJEKTU MF DNES

Projekt MF Dnes „Studenti čtou a píšou noviny“ stále pokračuje a jarní příspěvky našich studentů stojí za to. V novinách jsme zatím měli možnost seznámit se s články, které reflektovali názory studentů na „Konflikt generací“ (1. téma). Práce studentů byly velmi kvalitní, dvě z nich byly dokonce otištěny v novinách (autoři: Jan Cvačka a Roman Bonk, oba 4. A). V době uzávěrky našeho časopisu byly zaslány příspěvky k 2. tématu: „Generace líných teenagerů: pravda, nebo omyl?“ Doufáme, že i v tomto případě budeme úspěšní.

Klidné stáří

To, že společnost stárne a klesá porodnost, přináší řadu problémů. Stát musí vynakládat nemalé prostředky na zdravotní péči o seniory, na valorizaci důchodců. Peníze na důchody ze státní pokladny již zmizely, a tak pracující mají ze svých převážně podprůměrných platů

ŽIVOT VE ŠKOLE

Otázky PRO Václava Moravce

Ve čtvrtek 11. března se v aule Základní školy Jiráskovy sady konala beseda studentů Gymnázia pod Svatou Horou s Václavem Moravcem, známým moderátorem nedělních politických diskusí „Otázky Václava Moravce“.

Samotné besedě předcházelo krátké mrazivě zábavné vystoupení části dramatického kroužku, jehož herci se hráli krátkou skeč „Idioti“ z pera českého autora Huberta Krejčího. To sklídilo vlnu nadšeného potlesku a smíchu. Poté již následovalo samotné představení hosta, Václava Moravce.

Beseda byla rozdělena do několika částí. V té první kladl vzácnému hostovi otázky ředitel gymnázia Mgr. Pavel Sedláček. Jednalo se o otázky pracovní, ty se týkaly především pořadu „Otázky Václava Moravce“, ale i vzpomínek na školní léta. Jedna otázka za všechny: „Máte někdy pocit naprosté beznaděje? A co proti ní děláte?“ Host humorně odpověděl: „Ano, hlavně po vysílání. A co proti ní dělám? Koupím si zákusek. V poslední době jsem trochu přibral.“

Jakmile bylo první kolo otázek ukončeno, přišly na řadu dotazy od studentů, které byly shromažďovány po dobu asi dvou týdnů. Role moderátora se také obměnila a na místo pana ředitele usedly moderátorky z 1. C, Daniela Jakodová a Kateřina Černá. Pro mě osobně bylo překvapivé, že studenti se většinou ptali na otázky týkající se politiky, krize v Africe, stávků lékařů... Samozřejmě že na tyto dotazy nelze odpovědět během několika minut, protože se jedná o složité záležitosti. Host proto většinou vyložil stručně svůj názor a šlo se na další otázku. Celá beseda se nesla ve velice uvolněném a příjemném duchu a rychle ubíhala. Ani se nechtělo věřit, že jsme takto strávili více jak dvě hodiny.

V závěrečné části besedy byl prostor pro dotazy z publika a pak už následovala jen autogramiáda. „Celá beseda byla velmi nabízející a překvapilo mě, že mě studenti vydrželi poslouchat celé dvě hodiny,“ uvedl v závěrečném rozhovoru pro GSHPB TV Václav Moravec. Celý rozhovor i některé otázky jsou již na kanálu GSHPB TV na YouTube a budou odvysílány i na TVF.

Martin Lang, 4. A

Dva dny D(ramatického semináře) Gymnázia pod Svatou Horou

V rámci projektu Comenius START, jehož cílem je řešení problémů mladých lidí prostřednictvím umění, se na svatohorském gymnáziu konal víkendový seminář Základy herectví, vedený zkušenou herečkou, režisérkou, lektorkou a pedagožkou pražského DAMU, H. Hniličkovou Frankovou. A o tom, že to byl opravdu zajímavý seminář, se můžete přesvědčit z reflexe Alenky Machové, účastnice semináře:

Ve dnech 8. a 9. ledna 2011 jsme my, členové Dramatického kroužku Gymnázia pod Svatou Horou, a pár nadšenců z řad žáků i učitelů absolvovali pod vedením Hany Hniličkové Frankové, herečky a režisérky divadla Dagmar a vedoucí dětských dramatických souborů, dvoudenní seminář herectví se zaměřením na improvizaci.

Ztracený nástroj

Již první Hančina slova o pohybovém divadlu, kterými jsme začínali, mě upoutala, říkala, že lidé ztratili schopnost vyjadřovat své pocity pomocí dokonalého nástroje, který jim je nejbližší – těla. Naším úkolem tedy bylo zbořit pilíře, které nám brání v přirozeném projevu. Rovnoměrné zaplňování prostoru, pohyb v rytmu hudby, různé typy chůze. Ano, zkoušeli jsme, jaký typ chůze pasuje k tomu či onomu charakteru. Zřejmě nejsložitější bylo udržet takové to „dokonalé“ držení těla. Hlava nahoru, ramena dolů, v pase vytáhnout, našlapovat na bříška chodidel! „Spaněl! Býčí zápasy!“ označila Hanka tento typ chůze, aby inspirovala

Z ANTICKÝCH MÝTŮ tvorba žáků 1. C

1.

Ty prolhaný hade!
Proč mé srdce jsi odcizil,
i když jsi prahlul po jiném?
Proč ve lži jsi mne i naše ratolesti
ponechal?
Už je pozdě,
Tvá náklonnost se mi již nevrátí.
Dohnal jsi mne k činu nejhoršímu!
Avšak nikdo jiný než Ty a Tvé hanebné chování
na tom vinu nenese!
To Ty jsi příčinou všeho!
Doufám, že jsi spokojen se svým osudem.
Jediné, co si přeji, je,
abys v podsvětí spočinul!
Už nikdy – Tvá Médeia

Dana Rusová

Lucie Trnková, 4. C

2.

Muži můj,
nebudu již Tě více ctít,
až se mnou mluvit budeš chtít,
neuslyšíš ode mě ani slova.

To bude zatím má msta,
naši krásnou dceru
dal jsi na oltář,
v pekle se za to smaž.

Proklínám Tvé počínání,
doufám, že válka Ti v návratu brání.
Ifigenie je v podsvětí kvůli Tobě,
doufám, že brzy shniješ v hrobě.

A jestli se to nestane?
Tak tomu pomůžu já,
Klytimestra Tvá.

Veronika Hlinková

zlatej, uděláš, dřív nebo později ji uděláš. Nikdo to ještě nevydržel, i ty se poddáš. Po dobrém nebo po zlém. Až ti dojde, že na to nestačíš, bude pozdě. Nikdo tě nezachrání. Nakonec na tu svou proříznutou hubu dojedeš. Když si chceš hrát, dobře, budeme si hrát...

K. Kelsey: Vyhodte ho z kola ven – Velká sestra

Kateřina Chvátalová, 4. A

4. Kamila Hlaváčová, 4. C

Nudím se, číst sestře přes rameno mě nebaví, stejně se v té knize nic nepovídá, ani obrázky tam nejsou, co je to potom za knihu? Táhleten bílý králík vypadá zajímavě, asi někam pospíchá, když stále vytahuje hodinky z vesty a říká, že to nestihne. Musím ho dohonit. Co se to děje? Já padám, ale nějak pomalu – nebo snad tak hluboko? Jakživ jsem nezažila, aby někdo padal tak dlouho jako já, to jsem zvědavá, jestli propadnu skrz celou zeměkouli! To bude legrace, až vylezu u lidí, co chodí po hlavě! U Protichodců. Micce se po mně bude večer jistě stýskat, snad si na ni při svačině vzpomenou a dají jí misku mléka. A kde to vlastně jsem? Samé zamčené dveře a tamhle klíček, ale je nějaký malinký. Možná se vejde do těch mrňavých dveří dole, ale těmi neprojdou, tam se mi vejde leda oko. Jejda – taková krásná lahvička – a co je to na ní napsáno? VIPIJ MĚ! Chutná to skvěle: třešňový koláč, krém, ananas, pečený krocan, karamel a topinky s máslem dohromady. Když je to tak, vypiju to všechno. Je to tak dobré. Jistě se mi nemůže nic stát.

L. Carroll: Alenka v říši divů – Alenka

Josef Kovařík, 4. A

naše hochy. Součástí pohybového cvičení byla například chůze po šachovnici, či ztotožňování se s lidmi různých charakterů a dokonce i se zvířaty. Dalším úkolem byl pohyb ve dvojicích s tím, že jsme se museli dotýkat jakoukoli částí těla. Skvělé bylo, že jsme nemuseli použít jediného slova, stačilo jen vnímat pohyby toho druhého. Zajímavým pohybovým cvičením bylo také takzvané zrcadlo, kdy jsme napodobovali pohyby jednoho člověka, ať už v seřazení ptací letky, či v kruhu.

Snědený velbloud a mizanscéna

Přišla řada na dialogy, měli jsme za úkol pracovat ve dvojicích a vytvořit dialog tak, že jeden z herců mohl říct pouze jedno slovo a pak musel pokračovat druhý, opět jen jedním slovem. Přešli jsme od setkání dvou kamarádek, neshod typu manžel vs. milenec až po vyhrožování hrubým násilím či umírání žízni na poušti. Dialogy byly skvělé samy od sebe, avšak úžasné bylo, když nám Hanka ukazovala kouzlo mizanscény, tedy toho, co udělá s dialogem už jen počáteční postavení osob. Jak krásně působí, když se o sebe dvě kamarádky mohou navzájem opřít zády, když se dva plazí po zemi s vidinou vody a velblouda na rožni, nebo když se dva nemožící důchodci snaží zjistit, jakého že to ten jeden zašlápl broučka.

Improvizace – Gargamel, Usáma a mrtvá babička

A byly tu i další improvizace: náhodné setkání tří lidí na lavičce, návštěva zubaře ve stylu sedí, leží, stojí, ve které vždy jeden z trojice herců musel konat právě jednu z těchto činností, či hry, při kterých jeden ovládal druhému ruce nebo za něj mluvil. Dostali jsme se i k vedení vlastních monologů, v nichž jsme přecházeli od řešení neshod s rodiči ohledně úklidu pokojíčku, vysvětlování babičce, že když bude chtít 24 hodin denně nahrávat ČT1 a přitom 24 hodin denně koukat na Novu, k ničemu jí to nebude, až třeba po promluvu k Usámovi bin Ládinovi, aby radši útočil na Gargamela, který hubí Šmouly, či problémům typu: lidé si nečistí zuby po každém jídle. Každý z monologů byl osobitý a vystihoval charakter člověka. Všechny překvapilo, když nám Hanka řekla: „Tak znovu, tentokrát si každý vezme nějakou rekvizitu!“ Monology nyní získávaly

tvar, nejenže u mnohých to byla holá improvizace, ale především nabyly na úrovni. Získali jsme novou zkušenost, kterou Hanka nazvala „vyždímání rekvizity“. A do třetice všeho dobrého jsme předváděli tytéž monology s tím, že jsme u nich museli dělat tu nejabsurdnější činnost, která nás napadne. Běžeká abeceda, sbírání hub, kopání hrobu pro vlastní babičku, vyhrožování mečem, či ládování se čokoládou při proslovu o čištění zubů po každém jídle. Na řadu přišlo i vyprávění, kdy si posluchači sami řídili, kudy se bude děj ubírat, či dávali najevo své sympatie, například tím, že se posadili dále či blíže k vypravěči. Když koza varovala kůzlátka před vlkem, divákům se to nelíbilo, proto se odsunuli do větší vzdálenosti, naopak když si vlk na kůzlátkách začal pochutnávat, všichni se k vypravěči tulili.

Poslední úkol, vytvoření scénky z domácího prostředí, byl perfektním završením celého semináře. Boj o koupelnu, nalezení těhotenského testu, čtyři děti samy doma = náhodné úmrtí jednoho, fyzické poškození druhého a útěk zbývajících dvou oknem. Všichni jsme ze školy odcházeli s úsměvy ve tvářích (tak jako vždy samozřejmě), s novými zkušenostmi a skvělými zážitky.

Alena Machová, 3. A,

MONOLOGY SLAVNÝCH LITERÁRNÍCH POSTAV

Zavzpomínejte s námi na středoškolské učivo a pokuste se uhádnout, která slavná literární ústa mluví prostřednictvím našich studentů.

1. Nikola Krejcarová, 4. C

Mně se zdá, že jsem se s tím pánem už někde potkala. Ano, ano, je mi povědomý. Jak je to zvláštní! Jak je to podivné! Nuže, dnes, když jsem šla na trh koupit zeleninu, která je pořád dražší... Zavazoval si rozvázané tkaničky u bot. Nu, dobrá, vy asi řeknete, že si to vymýšlím – klečel na jednom kolenu a byl skloněn. Jak je to zvláštní! Jak je to podivné! Citrusy v citrusových plantážích nenosí kokosy, nosí citronovku, citrusy v citrusových plantážích nenosí kokosy, nosí citronovku. Jak je zvláštní! Jak je to

podivné! To je vše opravdu docela možné! Ale já si na to nevzpomínám, drahý pane!

E. Ionesco: Plesatá zpevacka – Paní Martínová

Adéla Rožcová, 5. A

2. Tereza Humlová, 4. C

Už je to takových let a já si ji s naprostou přesností dokážu představit. Její obličej, oči, vlasy, tělo, dokonce bílé oblečení, které nosila. V letních šatičkách se zástěrou, jen tak bosa, pobíhala okolo kolotoče a s energií mladého děvčete zvala hosty, aby se šli svézt. Je to už spousta let, ale rád a často vzpomínám na léta, kdy jsme spolu byli šťastni. Plánovali jsme si budoucnost, plánovali jsme útěk z vesnice a pak náš společný život. Místo krásného života tu teď ale stojím sám a z velké lásky zbyly jen vzpomínky. Lituji své žárlivosti a té jedné chvílky, kterou jsem vše pokazil. Rudé višně a čepice. VIKTOROVA čepice! Chtěl bych ji ještě jednou obejmout, omluvit se, přivonět k jejím vlasům... To už se bohužel nestane. Nikdo z mrtvých ještě nevstal.

F. Hrubín: Romance pro křídlovku – František

3. Veronika Špryslová, 4. C

Jsi jiný než ostatní, sebejistější a prohnanější, ale i když jsi mě tou svou hubou nevymáchanou možná dokázal párkrát zaskočit, pořád jsi nula. Jsi jen obyčejná nula, a pokud se chlapečku neuklidníš a nebudeš skákat, jak já pískám, tak ti holt budu muset ukázat, kdo z nás to tu vede. Teď jsi možná hvězda, ale já už se postarám, abys rychle vyhasnul, ty moje zrzavý sluníčko. Vážně si myslíš, že se můžeš opírat o bandičku dementů, které dokážu jediným pohledem prohodit oknem? Vždyť oni se mě bojí jako čert kříže a co víc, oni mě milují a nikdy, nikdy by se mi nepostavili na odpor. Můžeš si tu hulákat, dávat se smíchem a ječet ty svý vožralecký písničky, jak dlouho budeš chtít, já mám času dost. Vždycky jsem ho měla! Budu trpělivá a budu čekat, až uděláš chybu, a ty ji, milej